

Светла Теодорова

ВАНГА

отвъд предела

Отвъд предела на петте сетива, с които възприемаме света, отвъд предела на лабораторните и теоретични възможности на съвременната наука... там е „лабораторията“ на Ванга. За пръв път в тази книга проблемът „Ванга“ се разглежда в контекста на повик за постигане на културен синтез между Изтока и Запада. Опитите, които се правят в последно време да се обяснят научно необикновените способности на ясновидката и пророчицата Ванга, за съжаление понякога пропадат в капана на псевдонауката, или се плъзгат по неправомерни разсъждения. Настоящата книга застава открито на позицията, че в живота на съвременния цивилизован човек е напълно нормално наред с научното знание, да присъства и знание за окултната реалност.

В рамките на тази реалност редица прояви, които изглеждат „чудеса“, получават приемливо и логично обяснение. В книгата са систематизирани по нов начин някои от най-ярките предсказания и ясновидения на уникалния български феномен. Предлага се нестандартна хипотеза за обяснение на специфичното ясновидство на Ванга. Анализът на случаите показва, че тя не е имала изразена способност директно да извлича по телепатичен път информация от съзнанието на посетителя и че гледането на захар при нея е било второстепенен механизъм. Затова пък Ванга отлично е възприемала сигнали чрез астрална телепатия – получаване на информация за посетител индиректно с помощта на разумни безтелесни форми, и е имала много рядко срещаната способност да вижда такива форми и да разговаря с тях.

Книгата е увлекателно и достъпно написана и представлява интерес за най-широк кръг читатели, интересувачи се от проблемите на нашето съвремие.

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕЖДАЩИ ДУМИ.....	7
ЗА ВАНГА НАКРАТКО.....	10

Част първа

ВАНГА И ОТНОШЕНИЕТО КЪМ НЕЯ

Глава 1. Моралът на Ванга и почитта на хората	14
Глава 2. Идеологическите неудобства	25
Глава 3. Отношението на властта – двата полюса	29

Част втора

ТРИ СЪБИТИЯ В ЖИВОТА НА ВАНГА

Глава 4. Вихрушката	38
Глава 5. Болестта	45
Глава 6. Гласът.....	49
Глава 7. Ванга – откритието на онези, които бдят над нас..	55

Част трета

ИЗ ДЕБРИТЕ НА ОКУЛТНОТО ЗНАНИЕ

Глава 8. Увод.....	61
Глава 9. Въвеждане на някои понятия.....	68
Глава 10. Строеж на вселената и човека.....	74
Глава 11. Загадъчните чакри. Кундалини?	88
Глава 12. Прераждане.....	100
Глава 13. Отвъд предела. Разумни безтелесни форми	107
Глава 14. Излизане от физическото тяло	118
Глава 15. Психо-биологичното поле на човека	123
Глава 16. Екстрасензорна перцепция. Класификация.....	124
Глава 17. Атомна структура на веществото.....	135
Глава 18. Полета около магнити и кристали	137
Глава 19. Полета около хора	140
Глава 20. Диагноза на базата на екстрасензорна перцепция	142

Глава 21. Ясновидство в пространството	146
Глава 22. Ясновидство в миналото	151
Глава 23. Ясновидство в бъдещето	153
Глава 24. Кристали и психометрия.....	158

Част четвърта
ФЕНОМЕНЪТ ВАНГА –
ФАКТИ И ОПИТИ ЗА ОБЯСНЕНИЕ

Глава 25. Три основни типа нетрадиционни способности	164
Глава 26. Научни изследвания.....	165
Глава 27. Опити за обяснение в рамките на традиционната наука	173
Глава 28. Една малка „шишарка“ с особен статут	186
Глава 29. Нашата хипотеза	192
Глава 30. Ясновидството на Ванга. Класификация.....	215
Глава 31. Ванга и „мъртвите“	228
Глава 32. „Свидетели“ и „вестители“	243
Глава 33. Отгатване на имена, професии, болести	250
Глава 34. Билки, други церове, ритуали	258
Глава 35. Хора пред вратата.....	267
Глава 36. Предсказания за живота на посетителите и техни близки	275
Глава 37. Предсказания за събития в световен мащаб.....	282
Глава 38. Разговори с чужденци.....	299
Глава 39. Неясни сигнали	300
Глава 40. Нейната философия	307
Глава 41. Ванга и човешката психология	310
ПОСЛЕСЛОВ.....	313

ПРИЛОЖЕНИЕ

Торзионни фалшификации.	
Торзионно поле и опит за обяснение на левитацията	317
БЛАГОДАРНОСТ И НАПОМНЯНЕ	324
ЛИТЕРАТУРА.....	325

ВЪВЕЖДАЩИ ДУМИ

Ванга си отиде от тоя свят с почести. Но съдбата ѝ премина през годините като лъкатушна лента, докосвайки най-големи радости и най-големи страдания.

Ванга даде светлина на много хора, но на нея самата беше съдено след 12-годишната ѝ възраст никога повече да не види светлината.

Със своята ясновидска дарба Ванга се извиси до световен феномен и естествено много страници са изписани за нея. Особено ценни са сведенията на нейната племенница Красимира Стоянова, проследяващи живота на Ванга и впечатляващите предсказания, които тя е правила, отразени в книгите „Ванга“ и „Истината за Ванга“. Много интересни са документалните записи от няколко Вангини „работни дни“, публикувани от Невена Тошева във „Ванга. Автентично“. В тях е съхранен и характерният говор на Ванга. Важен принос за опознаване на Вангиното наследство е книгата на Жени Костадинова „Пророчествата на Ванга“, за написването на която авторката е провела твърде много срещи с най-различни хора, имащи лични впечатления от българската пророчица. За Ванга са излезли 25 книги в България, за нея са написани книги и стотици статии и в Русия, и в други страни. Интересно е, че първата книга за Ванга (всъщност тя не е само за Ванга, но за нея са отделени 40 страници) е отпечатана в САЩ през 1970 г.: „Psychic Discoveries behind the Iron Curtain“ („Открития на психични феномени отвъд Желязната завеса“). Книгата си „Магия мозга и лабиринты жизни“ е посветила на Ванга световноизвестната неврофизиоложка Наталия Бехтерева (внучка на знаменития акад. Владимир М. Бехтерев, неврофизиолог и психолог), впечатлена от срещата си с Ванга през 1989 г.

В своята книга „Трансцендентално знание и нетрадиционни явления. Обективен поглед“ се опитам да подсказва, че едно реалистично обяснение на необичайните способности – дар за малцина на планетата – е разумно да бъде търсено в сферата на окултното знание. Бях окуражена в това мое убеждение от думите на нашия световноизвестен невролог и психиатър проф. Асен Жабленски, казани в Послеслова му към книгата на Кр. Стоянова „Ванга“ (1989), че относно феномена Ванга можем да приемем и хипотезата, че „действителността на ежедневиия ни живот и бит притежава някакво окултно измерение, неподчиняващо се на познатите ни закони на материята“. Опитите за обяснения с помощта на „биополета“ и въображаеми „космически енергии“ Жабленски смята за наивни и квазинаучни.

В настоящата книга читателят, невъведен в езотеричната проблематика, ще намери вероятно разтърсващи неща. Но в нашето общество към проблема „Ванга“ съществува значителен интерес. И този интерес е закономерен. Българинът е интелигентен и действително е жаден да научи нещо за причината на подобен род феномени. На този интерес следва да се отговори, като се полагат усилия за сериозен анализ.

Може би вече е време човечеството като цяло, или поне в развитите западни страни, да премине към ново цивилизационно стъпало в отношението си към заобикалящата ни реалност. По-точно необходимо е да се схване, че са възможни два пътя на познание: пътят на науката и пътят на вътрешното осъзнаване. Науката е построена върху информация, получавана чрез петте сетива, които в норма са развити у всеки човек. Още не е създадена научна област с инструментариум, който директно да измерва сигнали, свързани с онова, което човек интуитивно нарича „шесто чувство“, и директно да може да регистрира мисли, без те да бъдат вербално формулирани. На основата на „шестото“ и „седмото“ чувство обаче може да се гради познание,

познание „отвъд предела“, което също има своите закони, което разширява нашия кръгзор и нещо повече – допринася за нравствено въздигане.

Част първа представя отношението на хората към Ванга и твърде любопитните амплитуди на отношението на властта към нея през различните периоди. В част втора се разказва за три особени събития в живота на жената, наричана пророчица, които, изглежда, имат пряко отношение към ясновидската ѝ дарба. Част трета е посветена на въведение в някои окултни реалности, които имат отношение към дарбата на Ванга и на отношението на самата Ванга към някои въпроси. В част четвърта може да се прочете за някои от най-впечатляващите Вангини видения и прорицателства, необратимо определили славата ѝ на уникална ясновидка. За тяхното обяснение в тази книга се предлага нестандартна хипотеза. Разгледани са и опити за обяснения на способностите на Ванга от други автори в научен план.

А сега – към Ванга, към загадките на природата!

ЗА ВАНГА НАКРАТКО

Ванга е сред най-силните ясновидци на ХХ век. Изумително точни познавания, предсказания, които се сбъдват, неизтощима енергия да „гледа“ на хората, висок морал, съзнание за мисия – това е една възможно най-кратка характеристика за нея. Много са дните, в които е приемала по 100–120 души. Смята се, че за цялата ѝ практика при нея са били над един милион посетители.

Няма да преразказвам биографията на Ванга, която подробно и увлекателно е представена в книгите на нейната племенница Красимира Стоянова. Разказана е с повече или по-малко детайли и в други книги. Ето съвсем накратко за нея:

Точното бащино име на българската светица, както някои я наричат, е Вангелия Пандева Сурчева. Родена е на 31 януари 1911 г. в град Струмица, Югославия. (Това е датата, която посочват близките ѝ; в регистрите на Струмица е записано: 3 октомври 1911). Името на майка ѝ е Параскева. Ванга е на 3 годинки, когато загубва майка си, починала при раждане на второ дете. След края на Първата световна война баща ѝ се оженва повторно за Танка Георгиева, която ражда Васил, Томе и Любка (Красимира Стоянова е дъщеря на Любка). При раждането на четвърто дете през 1928 г. Танка си отива от света на живите. Бащата на Ванга умира през 1940 г. на 54-годишна възраст.

Вангелия загубва зрението си окончателно през 1924 г. В продължение на три години (1925–1928) тя е ученичка в Дома за слепи в град Земун. Там изучава Брайловата азбука, различни дисциплини, музика, усвоява практически умения. Проявява отлично развит музикален слух, научава се да свири на пиано, при което показва бърз успех. Там тя преживява и първия душевен трепет на младостта. Запознава се с младеж на име Димитър и двамата били щастли-

ви, когато разговаряли. Димитър ѝ предлага да се омъжи за него. Красивите мечти на Ванга да се види булка скоро са попарени от писмо на баща ѝ през 1928 година, с което той я приканва незабавно да се върне в Струмица, за да помага при отглеждането на децата след смъртта на Танка Георгиева. Може би това е също един шок в живота ѝ, допринесъл за проявата на ясновидската ѝ дарба.

При Ванга започват да идват масово хора през 1941 г., след нейните първи изумителни прояви на ясновидство, свързани с войната. Така тя се запознава с бъдещия си съпруг Димитър Гущеров (отново в живота ѝ – човек с име Димитър). Ванга и сестра ѝ Любка (родена през 1926 г.) са отведени от Струмица в Петрич от Димитър на 22 април 1942 г. На 10 май е венчавката на Вангелия и Димитър. След брака ѝ с Димитър Гущеров Ванга приема неговото фамилно име.

Ванга предсказва смъртта на брат си Васил, който се включва в партизанското движение в Югославия, организирано в края на Втората световна война, за да се ускори отстъплението на германската армия. След успешно изпълнение на сапърска задача, Васил е заловен и убит през 1944 г., точно на рождения си ден, когато навършва 23 години.

Двадесет години след сключването на брака им, след един живот, изпълнен с разбирателство и взаимна преданост, съпругът на Ванга Димитър си отива на 42-годишна възраст от цироза на черния дроб.

Съдбата на Ванга от 22 април 1942 г. до края на дните ѝ е свързана с Петрич, а от 1970 г. – и с привлекателната местност Рупите, намираща се на 14 км от Петрич. Ванга е споделяла, че това е място, заредено с особено благотворна енергия. Да построи църква – това е нейна голяма мечта и тя успява да я осъществи. Църквата е построена на Рупите, близо до нейната къщичка, със средства на Ванга и с помощ от дарители. Именувана е на християнската све-

тица Петка Българска, която Ванга е считала за своя покровителка. Построена е за две години. Готова и осветена е през 1994 г. Външните стенописи и иконите в иконостаса са изработени от художника Светлин Русев.

Ванга напуска земния свят на 11 август 1996 г., в 10 часа и 10 минути, на възраст 85 години и 192 дни.

ЧАСТ ПЪРВА
ВАНГА
И ОТНОШЕНИЕТО КЪМ НЕЯ

Дарбата на Ванга е от такова естество, че към нея не би могло да останат равнодушни нито хората – обикновени (както е прието да се казва за онези, които ги знаят главно техните близки) и известни (в регионален, национален или международен мащаб), нито властите. А ясно-виденията ѝ, „разговорите“ с онези, които са напуснали земния свят, и пророчествата ѝ, които се сбъдваха, буквално скандализираха философията на материализма и идеологическите шаблони на тоталитарната власт. Но... все пак се появиха и благоприятни ветрове...

ГЛАВА I

МОРАЛЪТ НА ВАНГА И ПОЧИТТА НА ХОРАТА

След 1941 г. Ванга бързо добива популярност. При нея Сотиват хора не само от Струмица, но и от околните села. Събдналите се предсказания разнасят славата ѝ. Ето първите два впечатляващи случая, за които съобщава Красимира Стоянова в своите книги. На съседка, която плаче отчаяна, че мъжът ѝ няма да се върне от фронта, защото не е получила никакви вестии от него, Ванга нарежда да отиде и пригответи хубава вечеря, защото нейният Милан ще си дойде още същата вечер по долни дрехи. В момента тя го виждала да се крие в едно дърво. Действително през нощта Милан пристигнал така, като го е описала Ванга. Бил пленен и успял да избяга. След много перипетии се добрал до вкъщи, като се криел през деня. Другият случай отново е свързан с войната. Ванга казва на една жена, че синът ѝ Христо е жив, но няма скоро да се върне. Годеницата на Христо не повярвала и се омъжила за друг човек. След около година Христо се завърнал жив и здрав. (!)

Смаяни, зашеметени от точността на предсказанията, много хора започват да се тълпят пред Вангината врата. Всеки идва със своите тревоги, проблеми, въпроси. И с много упование. Но отношението към нея започва да се поляризира. Ето какво пише Кр. Стоянова: „Някои от хората се страхували от нейното прорицателство и ѝ приписвали най-невероятни мистични свойства, обвинявали я в магьосничество и заклинателство. Други пък, очаровани от нейните прозрения, преувеличавали казаното от нея и ѝ приписали „Библейски чудеса“. Красимира Стоянова предава всъщност спомените на майка си Любка, която през 1941 г. е била вече 15-годишна и е могла да има ясни и запомнящи се впечатления. Стоянова (1996: 59) отбелязва,

че преобладаващото отношение към Ванга е било „признанието на обикновените хора, защото те чувствали в нея закрила и опора“.

Подчертаният респект към Ванга, нейното обаяние не се е дължало само на верността на предсказанията ѝ. Тя е имала силен характер и може да се предполага, и значително сугестивно въздействие. Тя е била не само прорицателка, но и човек, който може да даде добър и нужен съвет. Но онова, което в най-висока степен е изграждало ореола на личността ѝ, е нейният кристално чист морал.

Ето няколко характеристики за нея, написани от хора на науката, културата, медицината:

Проф. Асен Жабленски (лекар невролог и психиатър): За мен образът на Ванга се доминира от нейната внушителна, категорично налагаща се личност и присъствие. Едновременно властна и загрижена, безкомпромисна и деликатна, тя съзнава своето призвание и го следва с извисено чувство за отговорност и доброжелателност.

Проф. Стою Стоев (философ): Чувстваше, че е представител на нещо, което стои над всички земни условности. И въпреки това беше скромна... Не чух и думи на завист или злоба, когато ѝ съобщавах за успехи на други хора. „Нека, нека и други да работят и помагат!“, казваше тя.

Невена Тошева (кинорежисьор): Имах впечатление, че при всичките удари на злата към нея съдба, тя си е останала човек, когото животът не е сломил. Напротив, тя излъчваше завидна жизненост, непринуденост и почти детска прямота.

Д-р Евгени Тасовски (лекар интернист и гастроентеролог): Ванга промени духовните и философските ми възгледи. Видях, че на тази земя може да живее човек, който е безпределно отдаден на хората. От нейния бит и характер се излъчваша доброта и космогония. Ванга внушаваше: „Малки сме. Толкова много неща не знаем. Бъдете по-възвисени, бъдете по-одухотворени, бъдете по-добри. Излезте

от ежедневието на дребнотемиято и дребните борби – това е безсмислено и то ни унищожава“.

Акад. Пантелей Зарев (литературовед): Но най-важното е, че тя е нравствен лечител. Ванга на никого не разрешава да отмъщава. Тя твърдо вярва, че човек е създаден само за добри дела въпреки злото, което така настойчиво се манифестира пред нея. Жестокостта, нечестността, лъжата, измамата, подлостта и завистта я отблъскват... Някаква нравствено-философска идеализация на човека и на човешкото излъчва цялата ѝ съсредоточена в себе си личност. В този смисъл прорицателката прераства и в учител на хората.

Не само в личния си живот Ванга е била безупречна в своята нравственост, но тя е проявявала и изразено гражданско чувство. Д-р Христо Френгов отбелязва: „Беше пряма и директна. Понякога много критична и осъждаща“. Тези думи много точно отразяват нравствения императив на Ванга. Ето няколко случая, в които не счита, че трябва да търси деликатни изкази, а назовава нещата с истинските им имена:

Отива при нея жена, гримирана и наконтена, и пита, защо не може да се омъжи. Ето какво отговаря Ванга: „Ами виж как си боядисана, мъжете се боят от тебе, защото не могат да видят истинския ти образ“. Жената се оправдава, че такава била модата. „Е, като е такава, ще си останеш неомъжена. Такива като тебе стават само за любовници, но не и за съпруги“ (Стоянова, 1996: 147).

Ванга смъмря младеж, на когото е отнето за известно време правото за управление на автомобил: „Ти си наказан не само от КАТ, а и защото в тази кола непрекъснато возиш развратни жени“ (Стоянова, 1996: 150).

На един посетител Ванга казва: „Ти какво си завършил? Философия. Философия ли? И каква е твоята философия – от жена на жена. Така философ не се става. Трябва много труд. А ако искаш да научиш повече, ще се приближиш до църквата. Там има много милосърдни, добри

и начетени хора и много ценни книги и знания“ (Стоянова, 1996: 148).

И ето сега няколко автентични Вангини заръки на характерния ѝ диалект от магнетофонните записи на Невена Тошева, направени през 1975 г. и публикувани в книгата ѝ „Ванга. Автентично“ (2006). В скоби накрая е отбелязана страницата:

На студентка, която е дошла поради здравословни проблеми с ръката, и която в същото време много пуши, Ванга се скарва: „Ай, тутуно махни, оти и устата ти ке се парализира. Кой те научи да правиш това? Ако е било хубаво и мъжете, и жените ще имаха комини на главите. Мани тутуно, ма, не виждаш ли че ръката ще ти изсъхне. Ай, глупак! Остай тутуно, мани го“ (139).

Жена отива за дъщеря си, която седем години след брака няма дете. Ванга (която отгатва, че годините са седем, преди да ѝ е казано), открива причината и отново има повод да порицае модата, този път – манията на оскъдното облекло: „Още една ще чакате, не роди – ще си земе детенце. Тая е недоразвита, тая има запушени канали, голотията това прави. От простуда е на тоя ред. А не е по наследство това“ (150).

Влизат мъж и жена. Ванга веднага отгатва диагнозата на мъжа: паркинсонова болест. Определя и причината: „Той е работил на влага, от това е дошло“. Пита мъжа за професията му. Той отговаря, че е шофьор. Ванга познава, че не е по международните превози. Вероятно тя разбира, че болестта му е във връзка с преумора и лоши условия. Но разбира и защо човекът се е хванал на тази работа. Отново на ясновидката от Петрич се отдава случай да изрази гражданската и нравствената си позиция: „Дете имате. Жалко, жалко, млад човек, де гиди, де! Продаде се за пари, бе. За пари се продадохте, за работа се продадохте, за тия пусти мебели, за тия пусти апартаменти, за тия пусти леки коли, пусти да останат...“ (23).